

En kat skvat i brønden

Katten kom gående ind over den brolagte gårdsplads på en varm sommerdag. Duerne kurrede på taget, og køerne brølede på engen. Solen bagte. Oppe på kanten af brønden sad der en lille gulspurv.

– Nå, tænkte katten ved sig selv, der sidder søreme nok en gulspurv.

Katten satte sig ned og så på fuglen. Den sang en lille sommerglad gulspurvesang og hoppede rundt på brøndens kant.

– Nå, tænkte katten. Den synger nok en lille sommerglad gulspurvesang og hopper rundt på brøndens kant.

Og det blev den ved med. Fløjt, fløjt, hop, hop.

– Jo, den fløjter og hopper rigtignok, nikkede katten ved sig selv.

Da den havde kigget et lille stykke tid mere, så tænkte den også:

– Den gulspurv fløjter og hopper faktisk i en uendelighed, så det er til at blive tosset af. Det ville da sådan set være nemt nok lige at hoppe op på kanten af brønden og nuppe den.

Fløjt, fløjt, hop, hop.

– Det ville næsten være så nemt, så det nærmest ikke er værd at lade være, tænkte katten, og så sprang den. Spøing! Og lige i det samme lettede gulspurven og fløj fornøjet sin vej. Plums, så røg katten i brønden.

– Hjælp, hjælp! miavede den. Jeg drukner!

– Kvokkvok, kvækkede en bredmundet frø, som hoppede rundt nede på bunden af brønden. Hvad sker der dog?

– Jeg drukner, jeg drukner! miavede katten.

– Snudder og bøvl, kvækkede frøen. Du kan da bare blive mit adoptivbarn. Du kan blive en rigtig brøndmudderbrøndkat og lære at kvække og kvække lige så fint som mig. Flyt

ind og bliv min søn.

Men katten sprællede og sprøjtede. Den kunne slet ikke få al den kvækning og kvakning lært. Frøen troede, den øvede sig i at svømme, og den pustede kinderne op og glimtede med øjnene og så rigtig velfornøjet ud.

– Kvækkvok, det går allerede meget, meget bedre, sagde den og nikkede opmuntrende med hovedet. Du skal bare lære at svømme lidt mere stille og roligt, så er du næsten en frø.

Men katten brød sig slet ikke om at blive en frø. Den sprællede og sprøjtede; men den blev mere og mere træt.

– Jaja, det er fuldstændig rigtigt! råbte frøen begejstret, da katten begyndte at svømme langsommere og langsommere. Nu skal du bare lære at dykke herved på bunden til mig.

Og netop som frøen sagde det, så var katten helt fuldstændig udmattet. Den kunne ikke mere. Den lukkede sine øjne og begyndte at synke. Nedad, nedad mod frøbrøndens bund.

– Bravo, bravo! råbte frøen og hoppede af glæde. Velkommen til Frøland.

Plomp, så ramte katten bunden af brønden, og der blev den liggende som død.

– Det er fremragende, sagde frøen. Nu mangler du kun at ku’ stige igen, når du er gå’t til bunds!

Men katten den steg ikke. Den blev liggende som en sten.

– Nå ja, hvis du vil sove lidt efter øvelserne, så kvækker jeg ud i mosen og fanger nogle myggelarver imens, kvakkede frøen, og så drog den af. Lige i det samme lød der på ny en plasken og sjasken, og det var lille Poul, der havde set katten falde i brønden. Nu smed han spanden ned og hejste den op igen. Og katten levede godt nok; men den gjorde det også kun lige præcis. Den harkede og spyttede og spruttede, da den kom op i solskinet. Poul hentede et håndklæde og tørrede den grundigt, og efterhånden begyndte den at komme lidt til sig selv. Den blev tør, og den blev varmet af solens stråler.

– Dumme kat, sagde lille Poul. Hvordan bar du dig dog ad med at falde i brønden?

– Jeg faldt ikke i brønden, sagde katten. Jeg sprang derned med vilje for at lære at blive en frø. Men det var nu ikke noget for mig, for der var hverken fugle eller mus dernede, så derfor kom jeg op igen.

– Nå ja, det var da en værre historie, sagde lille Poul; men det var nu dejligt, at du kom herop til os igen, for så kan jeg få lov til at nusse dig og pudse dig og fodre dig med komælk.

– Miav, sagde katten, og så slikkede den sin pote og vandrede ud ad gårdspladsen med halen lige i vejret.

En kat skvat i brønden

En kat skvat i brønden, skreg: Hjælp, jeg skal dø!
Kvak, sludder og vrøvl, sa' en bredmundet frø,
man bliver så kvæk af at bo i en brønd.

Bliv mit adoptivbarn. Flyt ind, blev min søn.

En kat skvat i brønden, skreg: Hjælp, jeg skal dø!

Kvak, sludder og vrøvl, sa' en bredmundet frø.

Frøen sa': Lær dog at kvække som mig.

Bliv brøndmudderbrøndkat. Dit liv bli'r en leg.

Men katten syn's godt nok, det var lovlig svært
at få al den kvækken og frøhoppen lært.

En kat skvat i brønden ... osv.

Og brøndfrøen lo med sin frøbrede mund,
mens katten sank nedad til frøbrøndens bund:

Lærenem er du, nu mangler du kuns
at stige igen, når du er gå't til bunds.

En kat skvat i brønden ... osv.

